

Γρηγόρης Αρναούτογλου

Θα ήθελα να κάνω ένα midnight show

Φιλούσαμε κατουρημένες ποδιές πολιτικών για να μας βάλουν κάπου και μετά ανεχόμασταν πολλά από φόβο μη μας διώξουν

Συνέντευξη στη
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Εκει κάνει σχεδόν όλα τα είδη εκπομπών στην τηλεόραση, αλλά φέτος επέστρεψε στο... στοίχειό του. Ο Γρηγόρης Αρναούτογλου εκφράζει δημοσίως τους φόβους του, υπομένει την κατάσταση που επικρατεί στην Ελλάδα, αλλά ελπίζει ταυτόχρονα πως η νέα γενιά θα επιστρέψει στη σκέψη των αρχαίων φιλοσόφων. Συγκρίνεται με τα Μέσα που ασχολούνται συνέχεια με την προσωπική του ζωή και αρκείται στο να πίνει ρετσίνα και να περπατάει ξυπόλητος όλο το καλοκαίρι. Για όλα τα παραπάνω και πολλά ακόμα το καλό παιδί της ελληνικής TV μίλησε στη «metro weekend»...

Θεαρείς ότι στον «Όμορφο Κόσμο 2» είσαι τελικά στο στοίχειό σου;
Μολονότι πάρα πολλές φορές με κοιράζει ορμητικά, γιατί έχει πολύ τοξικά και πολλή ταλασχορία σε ό,τι αφορά τις μετακινήσεις, το σγατάσιο πολύ και, ναι, καιά ένα μεγάλο ποσοστό έμεινε στο στοίχειό μου.

Οι επώνυμοι καλεσμένοι έρχονται επειδή είναι φίλοι σου ή τους βρίσκεις βάσει του θέματος;

Δεν έχω τόσους πολλούς φίλους. Οι φίλοι μου είναι ελάχιστοι.

Ο «Όμορφος Κόσμος 2» θα συνεχιστεί και την επόμενη σεζόν;

Δεν το γνωρίζω. Υπάρχει καλή διάθεση και από εμένα και από το Mega, αλλά είναι πολύ δύσκολοι οι εταχές και αναληφθένοιαι ιλέον ότι κάθε μέρα δάα αλλάξουν για πάρα

πολλούς λόγους. Δεν θέλω να λέω μεγάλες κουβέντες.

Τι άλλου είδους εκπομπή θα ήθελες να κάνεις;

Θα ήθελα να κάνω ένα midnight show, διαφορετικό από αυτά που έχουμε δει μέχρι σήμερα στην Ελλάδα. Ο παρουσιαστής, δηλαδή, να είναι περισσότερο σόουμαν. Να μην είναι αμηνώς συνέντευξη, να είναι και ένα μίνι σόου. Με συνεντεύξεις μαζί...

Θέλεις να μου μιλήσεις για το βιβλίο που έγραψες;

Θα μπορούσα και να μην το εκδώσω. Είναι ένα βιβλίο που έχει πάρα πολύ εμένα και θα μπορούσε να μην αφορά κανέναν το τι συμβαίνει σ' εμένα. Θα μπορούσε να είναι περισσότερο κάποιες παιδικές σκέψεις που γράφτηκαν σε ένα χαρτί. Θα μπορούσε

Οι «Μακιγιαρισμένοι φόβοι» είναι μία πολύ καλή συντροφιά για το καλοκαίρι στην παραλία...

και για κάποιους άλλους να είναι μία στιγμή που θα ανακαλύψουν ότι μπορούν διάφορες φοβίες αιχμές, καθημερινές -αφού ζήσαμε και σε μια χώρα φοβισμένη- να τις αλλάξουν και να νιώσουν καλά. Στις παρουσιάσεις του βιβλίου μου, έχει τύχει να έρθουν κοπέλες κλείνοντας, λέγοντάς μου ότι θα μπορούσαν και οι ίδιες, εάν δεν ένιωθαν φόβο, να αλλάξουν τη ζωή τους. Οι δικοί μου φόβοι μπορεί για κάποιους να είναι αιχλοί και γελιδοί, για κάποιους άλλους όμως μπορεί να είναι πολύ σοβαροί. Μεγαλώνουμε σε μια πολύ φοβισμένη χώρα, κι αυτό που συμβαίνει πολιτικά από το φόβο μας έχει συμβεί. Φιλούσαμε καταπονημένες ηθικές πολιτικών για να μας βάλουν καινού, εμάς ή κάποιον δικό μας, και μετά χερσμένοι από το φόβο καθόμασταν και ανεχόμασταν πολλά, μην τυχόν και κάνουμε κάτι και μας διώξουν. Αυτός ο φόβος που ξεκινάει από την αιχλή φοβία μιας γενιόνιας «τι θα πει ο κόσμος» ή «τι θα πει η γενιόνια» είναι κλασική φρόση αυτή εδώ στην Ελλάδα, μέχρι που φτάνουμε στο σημείο να έχουμε ηρωιστικά και ηρωίδια. Όπως αυτό το φοβερό, που μου παρόε γελιά, γελάνε όλοι μαζί δυνατά, και ύστερα από ένα τελευταίο τραγικό λέει κάποιος «παραιτήστε, παιδιά, σταματήστε, γιατί θα μας βγει ξινό τόσο γέλιο, κι αυτομάτως σταματούν όλοι.

Σε βοήθησε να ξεπεράσεις τις φοβίες σου το ότι τις εξέφρασες στο χαρτί;
Ναι, πολύ! Ήταν λύτρωση. Γι' αυτό σου είπα ότι θα μπορούσε να μην ενοχθεί και να είναι αιχλή ένα δικό μου ημερολόγιο. Αλλά υπήρξαν και περιπτώσεις ανθρώπων που μου εκμυστηρεύτηκαν πράγματα και με την άδεια τους τα έγραφα. Όπως κι η τα πότερα γράμματα: 4 γενιόνια έσπυλαν τώρα ένα γράμμα που θα ήθελαν να έχουν γράψει και στέλει πολύ κτηρό πριν, αλλά δεν το έκαναν λόγω του φόβου τους. Απίστευτες ιστορίες, όπως ο φόβος κυριολεκτικά κατατρέχει ανθρώπους. Παρ' όλα αυτά, για συντροφιά το καλοκαίρι στην παραλία είναι ένα πολύ καλό βιβλίο. Πολύ εύκολο...

Θα συνεχίσεις να γράφεις;
Βεβαίως θα συνεχίσω. Αλλά θ' ασχοληθώ με το μυθιστόρημα. Ενώ το βιβλίο έχει να κάνει με την ψυχολογία, εγώ δεν είμαι ούτε ψυχολόγος ούτε γιατρός ούτε δίνω συμβουλές σε κανέναν. Είναι σαν κάποιος να φοβάται τα ενσουλμένα και να βρίζει έναν τρόπο να ξεπεράσει το φόβο του. Και κάποιος έτσι θα μπορούσε κάποιος να γράψει ένα βιβλίο για το πώς ξεπέρασε το φόβο του και κάποιος να βρουν κοινά στοιχεία και να τον αντιμειωθούν.

Έχεις ξεκινήσει το μυθιστόρημα;
Βεβαίως.

Φέτος σου άρεσε η τηλεόραση;
Εμένα μου άρεσε κάθε χρόνο η τηλεόραση, γιατί δεν της αεικόδο ιδιαίτερα ειδικευμένο ρόλο.

Δεν περίμενα ποτέ στην Ελλάδα -πάντα ως τηλεοπτικής μάλλοντας- να πάρω κάτι παραπάνω από αυτό που μου δίνει. Όταν δω κάτι κακό, δεν το αφήνω να με εμπεριάζει. Δεν ξεθεύω ούτε λεπτό για να σχολιάσω κάτι που δεν μου άρεσε, αλλά ξεθεύω άφες ολόκληρης να συζητώ με την παρέα μου κάτι που μου άρεσε.

Σε ενοχλεί που ασχολούνται συνέχεια με την προσωπική σου ζωή;

Πάρα πολύ, σε σημείο που με συγχίζει, αλλά δεν θεωρώ να μιλάω, γιατί σε αυτή τη φάση ταράζει το ρητό «ηράσχε το είχθησε, γιατί μπορεί να σου συμβεί». Ευχήθηκα, όταν ξεκινούσα, να είμαι κι εγώ στο εξώφυλλο ενός τέτοιου περιοδικού. Εφόσον λοιπόν αυτό έγινε, δεν δικαιούμαι να μιλάω. Το ευχήθηκα, έγινε. Το «πόσο» δεν μπορείς να το ελέγξεις, αλλά τώρα μπορείς μόνο να καθήσεις στη γενιά σου και να μη μιλάς.

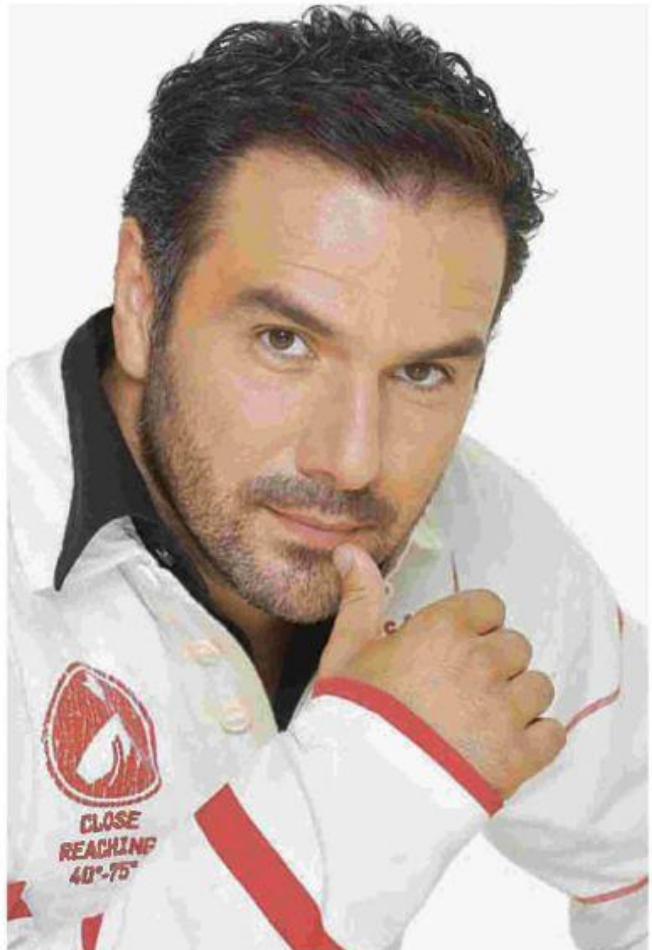
Ποιος είναι οι μεγαλύτερες αδυναμίες σου;
Το σώμα μου... (σιωπά). Πάντα κινώ (γέλια) θα ήθελα πολύ να σου απαντήσω «το κορμί μου», αλλά οι αδυναμίες μου έχουν να κάνουν με το φαγητό, με το να περνάω ωραίες στιγμές και να περπατώ ζυμώδητος στο καλοκαίρι!

Την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα μας πώς τη βιώνεις;

Έχω μία τεράστια περικοπή στα χρήματά μου. Προσπαθώ όμως να βγάλω τα καλά από αυτή την κατάσταση. Έντυγος ο τρόπος που ζούσα ήταν πάρα πολύ συγκεκριμένος. Το τελευταίο 6 χρόνια, δηλαδή, υπήρξα για φαγητό σε ένα ταβερνάκι. Πηγαίνω και φέτος εκεί και θα συνεχίσω και τα επόμενα χρόνια, εάν μείνω στην Αθήνα, να ηγηθώ εκεί. Δεν πήρα ένα σάφρο, σε ποίμο. Το μόνο που έκανα ήταν η αγορά ενός μεγάλου σπιτιού, το οποίο όμως ήταν ένα παιδικό όνειρο. Αλλά κι αυτό το θεωρώσα υπερβολή. Σήμερα δηλαδή που το βλέπω, ακόμα κι αν δεν υπήρχε η κρίση, είναι αυτό που δεν θα ήθελα να έχω: ένα τόσο μεγάλο σπίτι. Έτσι ήταν ο μόνος μου παραλογισμός. Θεωρώ ότι όλη αυτή η κατάσταση που επικρατεί στην Ελλάδα θα έπρεπε να μας δώσει το έναυσμα για καινούρια πράγματα και φιλοσοφία, να θυμηθούμε λίγο τους αρχαίους Έλληνες φιλοσοφούς. Δεν μας ένοιαζε τι συνέβαινε στη χώρα και δυστυχώς κάποιους ασόμην δεν τους νοιάζει. Πληρώνουμε το ότι όλοι σφετόμασταν πώς θα περάσουμε καλά εμείς και συστήσαμε για τους άλλους...

Θεωρείς ότι είναι επικτή η αλλαγή αυτή και, αν ναι, θα διαρκίσει;

Πιστεύω ότι η νέα γενιά έρχεται να δώσει γροθιά. Και δεν θα δέχονται πλέον όλα αυτά που δεχόμασταν εμείς. Υπάρχει ένα αυτό το αίσθημα με τις θέσεις στο Δημόσιο κι εμείς ανεχόμασταν πολλά. Τώρα που πλέον δεν υπάρχουν θέσεις στο Δημόσιο, δεν έχουν τι να τάζουν. Οπότε ο άλλος δεν έχει κανένα λόγο να δέχεται την κάθε μιούρδα.

Η πολιτική κατάσταση;
Ήταν αναμενόμενο αυτό. Υπάρχει ένα ανακάτεμα της τράπουλας και τώρα φέρνουμε τον καλύτερο ντίλερ. Αλλά στο ανακάτεμα μιας τράπουλας υπάρχει και η περίπτωση να σου πύσουν τα χαρτιά εάν δεν τα κρατάς καλά. Νομίζω πως τώρα έπρεπε τα χαρτιά κάτω.

Έχεις σκεφτεί το ενδεχόμενο να φύγεις από την Ελλάδα;
Δεν το έχω σκεφτεί, αλλά θα μπορούσε και να συμβεί. Γουστάρω να μείνω εδώ και να το πωλέσω, αλλά εάν φτάσω σε ένα σημείο και δεν έχω τι να πωλώ, θα πάρω τη βαλίτσα μου και θα φύγω. Άλλωστε οι γονιές μου ήταν μετανάστες. Ήρθε πολύ καλά πώς είναι να φεύγεις για να βρεις δουλειά. Γεννήθηκα στη Γερμανία, το έχω μέσα μου το αίμα της μετανάστευσης.

Ποια είναι τα μελλοντικά σου σχέδια και όνειρα;
Δεν κάνω σχέδια για. Το επόμενο σχέδιο είναι να πάω στη «Νησιώποση» για ρεσιτάλ! Μου φάνε αυτό. Κάποτε έκανα πολλά σχέδια, αλλά νομίζω ότι ήμουν ασέβη, γιατί δεν πραγματοποιούνταν ποτέ. Υπάρχει μία φρόση που μου άρεσε να λέω κι έχει να κάνει γενικά με την κατάσταση που επικρατεί: «αρέσει να αποφασίζουμε πώς αμαρτία αντέχει ο καθένας μας». Στα πάντα.

«Το μόνο που έκανα ήταν η αγορά ενός μεγάλου σπιτιού, το οποίο όμως ήταν ένα παιδικό όνειρο. Αλλά κι αυτό το θεώρησα υπερβολή»